

Publicerad 2008-12-08 07:39 av Lena Nilsson
återpublicering - replik på Vintersolståndet av Albert.

Mitt i livet

Mitt i livet, midvinter och motvind,
ständig skymning, skuggan av en dag.
Måste stanna innan jag blir fartblind.
Natten är så mörk, nu fryser jag.

Mitt i klistret står jag här och huttrar,
väntar på ett under som ska ske.
Var det nån som sa nått om Messias?
Ljus i mörkret, sa nån nått om det?

Sa nån att när allting är som mörkast,
det är då det vänder, sa nån så?
Känns som det är dags att nånting händer.
Mera mörker rår jag inte på!

Mitt i livet, midvinter och motvind.
Världen vänder sig mot sol och vår.
Kanske föds ett barn, kanske ett barnbarn.
Kanske finns det ljus profeten spår.

Kanske blir det lugnare med åren.
Kanske kan kirurgen, med sin kniv,
bota patienten där på båren.

Kanske finns det hopp om mera liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Nilsson med Poeter.se id #11829 innehar upphovsrätten